

כיון שבעת האירועים לא חשבתי שפעם אעביר לכתב את חוויותי בנידון, לא רשמתי דברים בעת התרחשותם וגם לא שמרתי מסמכים שיכלו להיות מעניינים. בכל זאת מצאתי תמונה של שמעון בו כתב לי כהקדשה: "למושקה, היודע עולם ויודע להביע עולמו, בהוקרה עמוקה. שמעון פרס". גם 2 פתקים שלו נשמרו אצלי. בראשון הוא כותב: "מושקה היקר, תודה רבה על מכתבך מה-3.6.97. היה לי נעים מאוד לעבוד אתך ביחד. למדתי להכירך כחבר לעילא וכעובד מכור לעבודה ולעקרונות כאחד. מסור גם תודה לשובנה. והיה ברוך. שמעון 5.6.97".

אני גם שומר פתק קצר ואינני זוכר את הנסיבות בו שאלתי אותו (בפתק) האם לעשות דבר מסוים והוא ענה לי: "מושקה, מצידי אני נותן לך יפוי-כח לסכם בשמי. שפ". אם הייתי סחטן, מה לא יכולתי לעשות בשימוש במילים שבפתק הזה.....

כאשר התחילו לארגן את האירוע לחגיגת יום ההולדת ה-80 של שמעון, נתבקשתי על ידי המזכירות הנאמנות לקחת על עצמי את הקשר עם אורחים רמי-המעלה מאמריקה הלטינית, ספרד ופורטוגל. במשך ימים עמדתי בקשר טלפוני אתם בכדי לארגן את השתתפותם. בערב הארוע, עמדתי בתור עם שושנה, יחד עם הקהל הרחב שהוזמן, כאשר אפרת דובדבני (כיום מנכ"לית בית הנשיא), שרכזה את הכל, ראתה אותי באמצע התור, פנתה אלי ואמרה שכיון שאני בין המארגנים, עלי להיכנס מיד בלי לחכות בתור...כך, יחד עם שושנה נכנסנו והרגשתי בפעם הראשונה שעשו לי פרוטקציה...

משפט אייכמן

אחד מן הדברים הזכורים לי היטב: בהיותי חבר קיבוץ, הולך במדרכה ופתאום שומע הכרזת בן-גוריון שהצורר אדולף אייכמן נתפס ונמצא בידי ישראל. ערכתי אז את התכניות בפורטוגזית לברזיל, מטעם "קול ציון לגולה" ("ב"קול ישראל") וזכיתי לכתוב ולשדר תכניות על משפטו, מהתחלתו. כיון שאמי הייתה אז בארץ, הצלחתי להשיג עבורה כרטיס כניסה וכך יכלה לראות שאחד מן האחראיים הגדולים להשמדת העם היהודי בפולין, ארץ מולדתה, נשפט ובא על עונשו.

לחיצת יד ליאסר ערפאת

בישיבת הועדה למזרח התיכון של האינטרנציונל שהתקיימה יום בישראל, יום בירדן ויום בעזה, בין ה-9 ל-12 במרץ 1995, השתתפתי במשלחת מפלגתנו. נסענו לעזה וידענו שערפאת ישתתף בישיבה זו. מסביב לשולחן, עם כיבוד נדיב, ישבו נציגי המפלגות המשתתפות בקביעות בוועדה זו. בסיום הישיבה, כאשר כולם קמו והלכו לברך את ערפאת, הצטרף אליהם חברי ישראל גת, ואני החלטתי להתחמק כי סלדתי מהאיש ולא האמנתי בו. לרוע מזלי כאשר הגעתי כבר לדלת היציאה, ראיתי שידידי לואיס איילה, מזכיר האינטרנציונל, בא עם ערפאת, פונה אלי בחיוך ואומר לו: "בוא לברך את ידי משכבר הימים" (הוא ידע שאני לא אוהב את האיש ומתחמק מלחיצת היד). ערפאת הושיט לי את היד...ולא הצלחתי

לחמוק. בהגיעי ארצה הזדרזתי לשתוף את ידי...לואיס שמח על תחבולתו...ושנים שב והזכיר לי זאת.

הזמנות להכרת נשיאים

במסגרת הפעילות הבי-לטרלית עם מדינות שונות באמל"ט והפעילות באינטרנציונל הסוציאליסטי, שמחתי שמספר מנהיגים שלהם נבחרו לתפקיד הרם של נשיא במדינותיהם. כך, הייתי בין מקבלי הזמנות לטקס הכרתם.

בשני מקרים יכולתי להשתתף, במימון וכנציג במשלחת של משרד החוץ שלנו. באוגוסט 1988 קבלתי הזמנה אישית מטעם נשיאה הנבחר של אקוודור, ידידי רודריגו בורחה לבוא ולהשתתף בטקס הכרתו. המפלגה פנתה אז לאברשה תמיר, מנהלו הכללי של משרד החוץ והוחלט שאלווה את מוטה גור, במסגרת משלחת רשמית מטעם המדינה. הקשרים שלי עם בורחה היו די חבריים. הוא, יחד עם שר-הפנים שלו (אנדרס ואיחו) היצגו את מפלגתם ("השמאל הדמוקרטי") בוועידות שלנו והתיידדתי איתם ולאורך השנים במפגשים שונים בכנסים של האינטרנציונל העמקנו ידידות זו והם גילו תמיד יחס אוהד למדינתנו. כאשר קבלתי את הזמנתו הרשמית שוחחתי על כך עם יוסי מימן, שהיה מאוד קרוב אלינו, מבחינה אידיאולוגית והוא שאל אותי אם אצליח לקבל עבורו הזמנה כזו. פניתי לבורחה, ההזמנה התקבלה ויוסי הגיע גם לטקס ואף זיכה אותנו (מוטה ואני) בטיסה במטוסו הפרטי מעל הרי הגעש שבאקוודור. מסרנו לנשיא הנבחר ספר בהקדשת שמעון פרס.

הפעם השנייה שנסעתי לטקס כזה היה בעת שהיפוליטו מחיה נבחר כנשיא הרפובליקה הדומיניקאנית, באוגוסט 2000. הצטרפתי לשגריר שלנו שם, אליהו לופז, כמשלחת הרשמית של מדינת ישראל. הכבוד הזה ניתן לי עקב הפעילות המפלגתית שלנו באזור והקשרים המצוינים שהיו לנו עם מפלגת הנשיא הנבחר, המפלגה המהפכנית הדומיניקנית.

אבל היו גם הזמנות שלצערי לא יכולתי לקבלן, במיוחד עקב בעיות מימון. כך, למרות שהוזמנתי לטקס הכרתם של לואיס אלברטו מונחה, ב-1982 כנשיא קוסטה ריקה, ובינואר 1994 של קרלוס אלברטו ריינה לנשיא הונדורס (אשר שלח לארץ 3 הזמנות: לרבין, לפרס ול...מושקה) ובמאי 1994 של חוסה מריה פיגרס לא זכיתי להיות בטקסים הללו. ראיתי בהזמנות האלה את הערכתם הרבה למפלגתנו, מפלגת-האחות שלהם וגם גלוי ידידות אישית כלפי.

בבית הנשיא

הפעם הראשונה שביקרתי בבית הנשיא היה בצריפו המפורסם של הנשיא יצחק בן-צבי, כאשר ליוויתי קבוצה מאמל"ט בעת קבלת-פנים חגיגית לרגל "יום אמריקה". הצניעות שבבית והחביבות של הנשיא הרשימו את כולם.